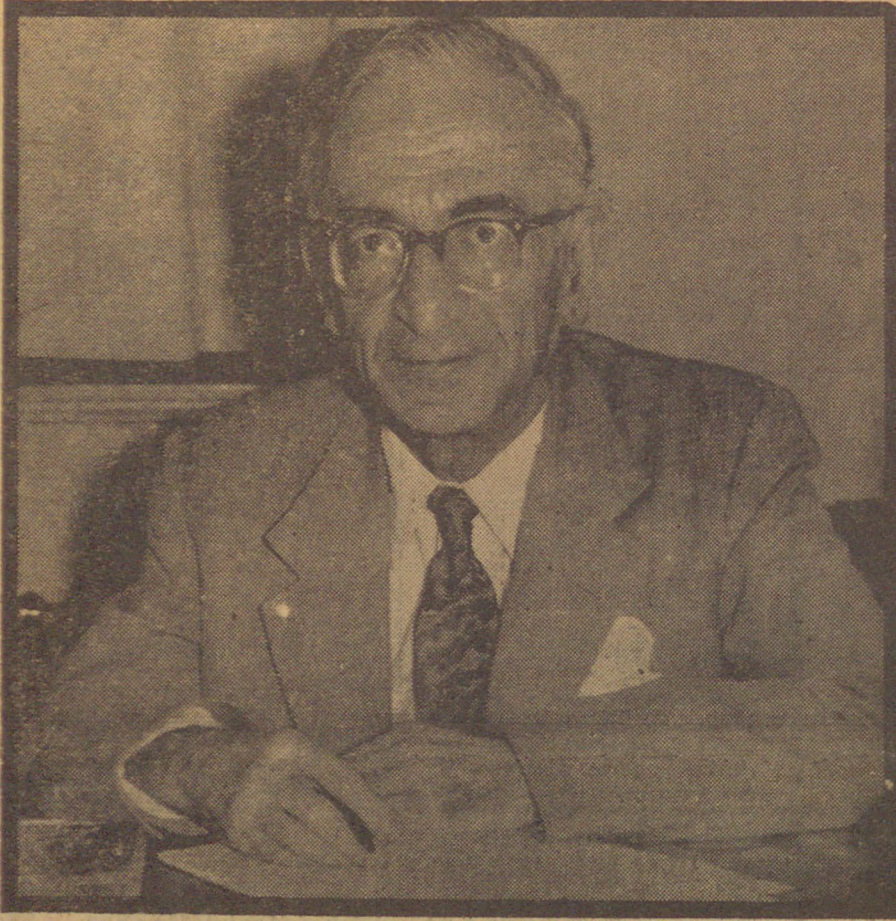

15-6-1965

TÜRKİYE'DE KOMÜNİST AJANLARI

Peyami SAFA

KİMİ, saldırır ve ısırır. Kuduz hastahanesine kaldırılır gibi müşahede altına alınır. Kimi sadece yalhyarak zehirini aşlar. Kimi ancak mikroskopun lûmunda görünür. Kimi virüstür, muayene cihazlarından da kaçır. Halkın ve gençliğin kanına girenler de, daha ziyade, bunlardır. Sayıları ne kadardır?

Herhalde 22'den ibaret de ğil.

Siz deylüz 220, ben diyeyim 2200. Yine tam rakam değildir. Bir Milletlerarası antikomünist teşkilâtının bültenindeki rakama göre, Türkiye'de 3000 Komünist ajanı vardır. Bunlar hususi şekilde yetiştirilmişlerdir. Gazete, edebiyat, resim, karikatür, tiyatro.. yollariyle propagandayı bilirler. Kısırtıcılık ve bozgunculuk metodlarını bilirler. Sa. botajcılığı (Yangın çıkarmayı, heykele kırmayı, adam öldürmeyi) bilirler. Devletin sırlarını çalıp Moskova'ya iletmesini bilirler. Millî otorite düşmanlığının, din ve milliyet düşmanlığının geçmiş, gelenek, tarih düşmanlığının her çeşidini bilirler.

Bunlardan biri üç gün evveç bana telefon etti. tabii adını söylemedi. Fakat ben sesinden onu gayet iyi tanıdım. Bâbüâli tiplerinden idi.

— Topal örümcek! dedi,
(Devamı Sa. 7 Sü. 5 de)

Nur içinde yatsın

Türk tefekkür ve san'atının olduğu kadar gazeteciliğin de eşsiz temsilcisi Peyami Safa, dört yıl önce, bütün talihsizliklerin en sonuncu ve kesini olan bir akciğer kanamasiyle 15 Haziran 1961 de aramızdan ayrılmış ve Hakkın rahmetine kavuşmuştu. Yıllarca ateşli, milliyetçi ve muhafazakâr kalemiyle fikir hayatımıza ışık tutan değerli Türk muharririnin, ebediyete intikalinin dördüncü yıldönümünde, aziz hâtırasını hürmetle anarız.

TÜRKİYE'DE KOMÜNİST AJANLARI

(Baş tarafı I. sayfada)
Sen hâlâ hayatta mısın?

Hemen cevap verdim:

— Sen geberinceye kadar hayatta kalacağım.

Ve telefonu kapadım.

Yirmi beş yıldan fazla bunlarla açık mücadele hâlinde olduğum için, telefondaki konuşma tarzlarını, yazıdaki üslup ve edalarını bilirim. Gazetecilerin gazetelerde, sendikacıların sendikalarda, doktor ve asistanların kliniklerde, politika ajanlarının partilerde ve devlet bünyesi içinde nasıl işlediklerini de bilmez değilim.

Eğer normal adli makamlar çeyrek asırdan beri bunları yakalayıp delil yetersizliğinden serbest bırakıyorlarsa, eldeki zengin delilleri değerlendirecek kadar onların çalışma tarzını bilmedikleri içindir. Atatürk de:

— Komünistler bu yakalananlardan ibaret değil. Bu işle bizzat ben meşgul olacağım.

demiş, fakat mücadeleye ömrü yetmemişti.

Bu, nesilden nesle emanet alınan bir mücadeledir. ve gençliğin bu Atatürk ruhuna sadık kalması dâvanın zaferi için en büyük garanti.

Bilhassa tam bir Hür Milletler dâvası hâline gelen ve başkan Kennedy'nin bizzat sevk ve idare ettiği bu mücadelenin Milletlerarası önemi Millî önemine paralel bir değer kazanmıştır.

